

هنر در ک زمانه تحلیل محتوای جامعه شناختی آثار آنتوان چخوف با تکیه بر آنالیز آماری

نادر افقی

عضو هیأت علمی علوم اجتماعی دانشگاه گیلان

چکیده

تحلیل محتوا یکی از روش‌های غیر واکنشی (Non-reactive) و غیر مداخله‌ای (Unobtrusive) است. چون اسناد مشاهده کردنی و متون تحلیلی قبل از ثبت و ضبط شده‌اند. بنابراین تحلیل محتواهم روشی برای تحلیل داده‌های مشاهده اسناد. در این مقاله آثار آنتوان چخوف با استفاده از تکنیک فوق و آنالیز آماری با تکیه بر ایده‌های جامعه شناختی مورد بررسی قرار گرفت. ۹۰ اثر چخوف به شیوه نمونه‌گیری تصادفی سیستماتیک از میان مجموعه آثار وی انتخاب شدند. از مجموع ۴ فرضیه اصلی تحقیق ۳ فرضیه توانستند از آزمون رد عبور نمایند. مفاهیم و شیوه‌های جامعه شناختی که در آثار نمونه بیشترین فراوانی را داشتند عبارت بودند از: بحران ارزش‌ها (آنومی)، انتقاد از طبقه بالا و متوسط اجتماعی، شیوه مشاهده چند لایه‌ای، شیوه عکس برداری بدون اطلاع سوژه.

نتایج تحقیق نشان دادند که آنتوان چخوف بخوبی از عهده ترویج اوضاع اجتماعی-اقتصادی-سیاسی دهه ۱۹۰۰ روسیه برآمد و اثرات مستقیم این دوران را زندگی خانوادگی مردم بخوبی نشان داده است.

همچنین در داستان نویسی نیز از شیوه بدیعی به نام عکس برداری بدون اطلاع سوزه استفاده نموده است. یعنی به عوض داشتن طرح داستان با بهره‌گیری از شیوه مذکور به درون شخصیت داستان نفوذ می‌کند. در واقع وی با تصویر یک لحظه نمونه از تمامی لحظات شخصیت داستان، خواننده را از ذات و جوهره این زندگی آنرا می‌کند و از طریق این زندگی او را به سمت موارد مشابه رهنمایی می‌سازد. واژگان کلیدی: جامعه شناختی، آنوان چخوف، روش غیرواکنشی، کاراکتر، مشاهده چند لایه‌ای.

مقدمه

کار پژوهشگران به طور کلی معمولاً جمع‌آوری اطلاعات و تجزیه ر تحلیل آن است. برای هر بخش از این فرآیند پژوهشگر، روش‌های خاص وجود دارد که به تناسب از آن استفاده می‌شود. گاهی اطلاعات مورد نیاز پژوهشگران نزد مردم است که باید از طریق مصاحبه، پرسشنامه و حتی مشاهده مستقیم رفتار آنان جمع‌آوری شود. زمانی اطلاعات مزبور لابلای اسناد و مدارک است که باید به شیوه مشاهده استنادی استخراج گردد.

تحلیل محتوا روشی است که در آن به آزمون دستاوردهای ارتباطات اجتماعی انسانها از جنس اسناد مدارک - مکتوب و غیرمکتوب - پرداخته می‌شود. در واقع محتوای نامه‌ها، دفترها، خاطرات، مقالات، روزنامه‌ها، صورت جلسه‌ها، کتابها، اشعار، ترانه‌ها، نقاشی‌ها، سخنرانی‌ها و قوانین و هر نوع متن و سند دیگری مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

چخوف یکی از معدود نویسندهای هنرمندان است که رگه‌های جامعه شناختی و روان‌شناختی آثار وی بسیار پررنگ است. او بخوبی از عهدۀ ترسیم اوضاع اجتماعی - سیاسی دهۀ ۱۹۰۰ روسیه و اثرات مستقیم آن بر زندگی خانوادگی مردم برآمده است. واقعاً چه چیز چخوف این قدر ما را جلب می‌کند؟ مگر در آثارش چه چیزی نهفته است؟ پاسخ آن پرسش را شاید بتوان در شرح نویسنده پاکستانی فیض‌احمد فیض درباره آثار چخوف پیدا کرد:

شاید شور غنایی، هنر تبدیل زندگی ریزمه مردم به شکل بس آراسته و دلپذیر که در خاطره‌ها حک می‌شود، شاید مهربانی‌های او، دلسوزی برای رنج‌ها، درد، غم، سرخوردگی، روان‌های حساس که تشنه بهروزی و آرزومند روزی هستند که امکان نهان خود را بروز دهند، شاید خوش‌بینی او، ایمانی که به تداوم پیشرفت آدمی دارد، این که رنج‌های امروز ما را نیکبختی فردا جبران می‌کند، و شاید هم در آثار چخوف چیزی که بیش از همه موارد بر ما اثر می‌نهد، واقع‌بینی اجتماعی اوست، که به طرزی شگفت‌انگیز هوشمندانه و هنرمندانه است که حتی در تقلید از او هم کسی موفق نبوده است.

«قهرمانان آثار او افراد عادی هستند، زنان و مردانی که خود در زمرة آنانیم؛ نه اشخاصی عجیب و غریبی که تنها در عالم تصور می‌گنجند و جز علاقه یا نفرت را برنمی‌نگیرند. علت آن است که چخوف به بافت و آهنگ زندگی ریزانه علاقه دارد نه پیشامدهای استثنایی. با وجود این، آدم‌های کوچک چخوف به هیچ رو از افراد پرشکوه و شوکت دیگر همگان نامبردارش بلاغت و گیرایی کمتری ندارند و مسایل کوچکتری مطرح نمی‌کنند، دقت او به شادی‌ها و رنج‌های افرادی به هیچ وجه از بینش روشن وی در مورد شرایط اجتماعی که عامل آنهاست نمی‌کاهد. و بالاخره این که مطلب اصلی چخوف، پرده سیاهی است که بر روی نظم اجتماع رو به انحطاط کشیده شده است؛ همان بیماری که پیش درآمد دگرگونی‌های بزرگ اجتماعی است، همان فروپاشی مناسبات اجتماعی کهن در برابر واقعیت‌های زندگی و ناتوانی فرد در برابر قانونمندی‌های کوبنده تاریخ»

به این دلایل آثار چخوف با استفاده از تکنیک تحلیل محتوا و خصوصاً برای کشف رگ‌های جامعه شناختی آثار وی مورد بررسی آماری نیز قرار گرفت.

اهداف تحقیق
از جمله اهداف تحقیق می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- تحلیل ویژگی‌های پیام نویسنده و پیشینه آن و در عین حال تحلیل پیامدهای پیام به منظور شناخت آثار آن.
- ۲- شناخت ویژگی‌های اجتماعی - سیاسی را اقتصادی دوره مورد نظر در جامعه مورد مطالعه با تکبه بر روان‌شناسی اجتماعی.
- ۳- آشنایی هر چه بیشتر با تکنیک‌های زیباشناختی و دلالتی به کار رفته در آثار نویسنده.
- ۴- کوششی برای نزدیک شدن به هنر دری زمانه و احیاناً برخورداری از نوعی هشیاری تاریخی باکند و کاو در آثار نویسنده.

تکنیک مطالعه

در پژوهش حاضر همان‌گونه که در مقدمه ذکر شد، تکنیک‌های مطالعه تحلیل محتوای است. تحلیل محتوا از جمله روش‌های غیر واکنشی (NON-reactive) و غیر مداخله‌ای (Unobtrusive) است. چون اسناد مورد مشاهده و متون مورد تحلیل قبل اثبات و ضبط شده‌اند و صاحبان اسناد و مؤلفان آثار را به کار تحلیل، واکنش و تحلیل‌گران و محققان را در چگونگی تأليف و تدوین و ایجاد اسناد و مدارک مداخله‌ای نیست. بدین ترتیب تحلیل محتوا هم روشی برای تحلیل داده‌های و هم روش مشاهده اسناد اما به جای مشاهده مستقیم رفتار مردم یا پرسش در مورد آن، به ارتباطاتی که آنان به وجود آورده و پیام‌هایی که رد و بدل کرده‌اند توجه نموده در مورد آن پرسش و تحلیل می‌کند. (صدقی سروستانی، ۷۵، ص ۹۳) (تحلیل محتوا هر نوع فن استنتاج از طریق شناخت منظم عینی ویژگی‌های پیام است) (Holsti, 1968, P608)

به طور کلی در پژوهش حاضر آثار آنتوان چخوف از نظر مقولات مهم تحلیل محتوا یعنی: چه چیزی گفته شده، چگونه گفته شده، ارزش‌های عاطفی، ارزش‌های فکری (Berelson, 46, PP168-190) مورد بررسی قرار گرفتند.

جامعه آماری، نمونه آماری

جامعه آماری کلیه داستان‌ها و نمایشنامه‌های آنوان چخوف است. نمونه آماری به تعداد ۹۰ اثر از مجموعه آثار وی انتخاب شدند. در انتخاب نمونه‌ها کوشش شد از شیوه تصادفی سیستماتیک بهره گرفته شود تا برای همه نمونه‌ها فرصت انتخاب برابر وجود داشته باشد.

واحد تحلیل

هولستی پنج نوع واحد عمدۀ تجزیه و تحلیل و واحد ثبت را در تکنیک تحلیل محتوا معرفی کرده است که عبارتند از: کلمه یا نماد، مضمون (تم)، کارکتر (شخص)، پاراگراف، مورد (یتم). (Holsti, 1969, PP 116-119)

در پژوهش حاضر واحد تحلیل علاوه بر ۵ واحد تحلیل فوق که نوسط هولستی معرفی شده‌اند، دو واحد مفهوم و معنا را که که ساندرز و پینی جداگانه مطرح کرده‌اند، نیز در بر می‌گیرد. (Sanders and piny, 1956, P 191)

پرسش تحقیق

در آثار چخوف کدام مضامین یا کارکترها یا مفاهیم جامعه‌شناختی فراوانی بیشتری دارند و تکرار آنها در آثار وی بیشتر از مضامین دیگر است؟

فرضیه‌های تحقیق

- ۱- بین پیش‌بینی آینده امیدانگیز و وجود بحران ارزش‌ها یا آنومی (بی‌هنگاری) در جامعه قبل از انقلاب روسیه در آثار چخوف رابطه‌ای معنی‌دار وجود دارد.
- ۲- نخبگان و تحصیل‌کرده‌ها نظری پزشکان، سرشنگان، وکیلان،... بیشتر از افراد عادی شخصیت‌های اصلی آثار چخوف را تشکیل می‌دهند.
- ۳- چخوف در اکثر آثار خود از شیوه زندگی و طرز تفکر افراد وابسته به طبقه متوسط و بالا بیشتر از افراد عادی انتقاد می‌نماید.

۴- در اکثر آثار چخوف بین استفاده از شیوه عکس برداری بدون اطلاع سوژه و برخورداری از نیروی مشاهده چند لایه‌ای رابطه‌ای معنی‌دار وجود دارد.

اطلاعات توصیفی تحقیق

جهت پاسخ به پرسش تحقیق پس از بررسی ۹۰ اثر نمونه آنتوان چخوف، ۴ مضمون یا مفهوم جامعه‌شناختی که در آثار وی فراوانی بیشتری داشتند و نیز انواع کاراکتر که بیشتر از آن استفاده شده به دست آمد:

۱- مضمون بحران ارزش‌ها: از مجموع ۹۰ نمونه، ۸۴ نمونه دارای نمادهای نشان‌دهنده وجود بحران ارزش‌ها بودند. (٪۹۳) دورکیم جامعه‌شناس فرانسوی در وضعیت‌های خاص اجتماعی پدیده‌ای به نام آنومی (بی‌هنگاری) را مطرح می‌کند. به نظر وی آنومی در دوره‌ای از تاریخ جامعه رخ می‌دهد که وجود آن اخلاقی ضعیف شده است و عموماً با بحرانهای بزرگ اجتماعی، اقتصادی و یا سیاسی همراه است. وقتی که تواعد اخلاقی به عنوان هنگارهای معتبر برای ساخت دادن به کردار افراد از اعتبار می‌افتد، امیالشان نامحدود می‌شود و دیگر با منابعی که دارند از رضاء نمی‌شوند. این عدم تعادل میان آرزوهای افسارگسیخته و وسائل ارضای آنها، ناگزیر کشمکش‌های حاد درونی را باعث می‌شود و آنها را به خودکشی سوق می‌دهد. (کوزر، ۷۳، صص ۱۹۶-۱۹۱)

۲- مضمون انتقاد از طبقه متوسط و بالا: از مجموع ۹۰ نمونه، در ۵۵ نمونه انتقاد از طبقه متوسط و بالا وجود داشته است. (٪۶۱)

۳- شیوه مشاهده چند لایه‌ای: از مجموع ۹۰ نمونه، ۷۳ نمونه دارای نمادهای نشان‌دهنده مشاهده چند لایه‌ای در آنتوان چخون بوده است. (٪۸۱) منظور شیوه مشاهده‌ای است که تنها به نشانه‌های ظاهری پدیده توجه نمی‌شود بلکه کوشش می‌شود کنش‌های افراد را در ارتباط با معانی و پیشینه تاریخی وضعیت‌های درونی آنان تحلیل شود.

۴- شیوه عکس بوداری بدون اطلاع سوژه: از مجموع ۹۰ نمونه در ۶۸ اثر از شیوه مذکور استفاده شده است. (٪۷۶) مقصود از شیوه فوق آن است که نویسنده یک لحظه نمونه از تمام لحظات شخصیت داستان را تصویر می‌کند و با دیدن این تصویر خواننده از ذات و جوهره این زندگی آگاه می‌شود و از طریق این زندگی به موارد مشابه و توف می‌یابد. از مجموع ۹۰ نمونه در ۵۵ اثر از شخصیت‌های نخبه، تحصیل کرده، افراد طبقه بالا و متوسط به عنوان شخصیت اصلی استفاده شده است. (٪۶۱)

تحلیل روابط در تحقیق

در این بخش چهار فرضیه اصلی تحقیق مورد تحلیل قرار گرفتند. برای آزمون معنی دار بودن روابط بین متغیرها از آزمون کی دو (χ^2) (CHI SQUIRE) استفاده شد.

فرضیه اول: بین پیش‌بینی آینده امیدانگیز وجود بحران ارزش‌ها در جامعه قبل از انقلاب روسیه در آثار چخوف رابطه معنی دار وجود دارد.

مجموع	فقدان آینده امیدانگیز	وجود آینده امیدانگیز	آینده امیدانگیز بحران ارزشها
۸۴	۶۶	۱۸	وجود بحران ارزش‌ها
۶	۶	۰	فقدان بحران ارزش‌ها
۹۰	۷۲	۱۸	مجموع

$$\text{CHI Aquare} = .054$$

$$\text{Sig} = .45$$

χ^2 جدول با درجه آزادی (df) ۱ و با ۵ درصد خطأ معادل ۳/۸۴۱ است. محاسبات انجام

شده نشان می‌دهد که کای اسکوئر محاسبه شده مربوط به فرضیه اول با درجه آزادی (df) ۱ برابر ۵۴/۰ است از این رو با ۹۵ درصد اطمینان می‌توان چنین نتیجه گرفت که در آثار چخوف وجود یا عدم وجود بحران ارزش‌ها تأثیری در پیش‌بینی وجود یا عدم وجود آینده امیدانگیز نداشته است.

بنظر می‌رسد یکی از دلایلی که موجب شده فرضیه فوق پذیرفته نشود، وجود فراوانی بالای نمادهای جامعه دارای بحران ارزش‌ها است: وجود انسان‌های خسته و منزوی و نیز بدون مشغله‌ذهنی که در اجتماعی راکد و بی‌هدف سرگردانند، انسان‌هایی که برای فرار از یکنواختی زندگی به کارهای گاه تأسف‌آور و گاه مضحك دست می‌زنند، بدون این‌که خود بدانند چه هدفی دارند، افرادی که بی‌دلیل عاشق می‌شوند، ازدواج می‌کنند، دائمًا به دنبال کار از جایی به جای دیگر می‌روند، به اشیای بی‌ارزش دل می‌بندند، عشق‌هایشان نه بر اثر نیازهای عاطفی و احساسی که کاملاً برای گریز از یکنواختی است، برای نمونه زنی پیشنهاد ازدواج را قبول می‌کند چون از کسالت ناشی از زندگی و بی‌توجهی پدرش به ستهه آمده و از سوی دیگر وحشت دارد که باشد پیشنهاد مرتبه‌گناهی بزرگ شود، استفاده از دشمن و ناسزا در محاوره‌ها به عنوان یک امر طبیعی، محبت‌های مصنوعی، مردان احتمت، زنان و کودکان... از مواردی است که هم تأکیدکننده وضعیت آنوبیک است و هم به چخوف این امکان را نمی‌دهد که نسبت به آینده زیاد خوش‌بین باشد و به نظر وی سیاهی و ناامیدی سایه سنگینش را بر سر جامعه قبل از انقلاب روسیه افکنده است.

به دیگر سخن از نظر روابط آماری نیز اگر به جدول فرضیه اول دقت نماییم، بیشترین فراوانی در خانه تقاطع وجود بحران ارزش‌ها فقدان آینده امیدانگیز تجمع نموده‌اند با ۶۶ مورد، در صورتی که در خانه تقاطع فقدان بحران ارزش‌ها و فقدان آینده امیدانگیز کمترین فراوانی یعنی هیچ موردی وجود نداشته است (۰ مورد). به عبارت دیگر این توزیع فراوانی باعث شده تعداد خانه‌های دارای فراوانی مورد انتظار کمتر از ۵ افزایش یابد و بر نتیجه نهایی آزمون یعنی نبود

رابطه معنی دار بین دو متغیر پیش بینی آینده امیدانگیز و وجود بحران ارزش ها تأثیر بگذارد.

فرضیه دوم: نخبگان و تحصیل کرده ها بیشتر از افراد عادی، شخصیت های اصلی آثار چخوف را تشکیل می دهند. با توجه به جدول فراوانی اشاره شده در بخش توصیفی معلوم گردید که از کل نمونه ها ۵۵ نمونه از شخصیت های فوق به عنوان شخصیت اصلی استفاده شده یعنی (۶۱٪) بنابراین مدرک کافی برای پذیرفتن فرضیه موجود است.

به نظر می رسد به دو دلیل عمدۀ، چخوف به این شخصیت ها بیشتر توجه نموده: الف) خود نیز متعلق به این طبقه بوده و در نتیجه آلسایی بیشتری با ویژگی های شخصیتی و فرهنگی و اجتماعی آنان داشته است. ب) دلیل دوم که مهم تر است، از آنجایی که این افراد به جهت نخبه بودن و برخورداری از امکانات ریشه نقش ناظر هشیار اجتماعی را از یک طرف و نقش آگاه کنندگی برای جامعه را از سوی دیگر ابغا می نمایند، بخصوص در قبال دیگر افراد جامعه که به جهت نداشتن شرایط لازم برای کسب امکانات ویژه، در موضع ضعف و ناتوانی قرار دارند، اهمیت نقش ایشان بیشتر روشن می شود.

همچنین همین افراد و نخبگان می توانند به جهت وابسته بودن به انواع نیروهای غیر مردمی، سرگردان بودن، منع شدن، جایگا کردن ارزش های واقعی با کاذب، از خود بیگانگی،... درست و از گونه عمل کنند و موجب عقب ماندگی و سرگردانی هر چه بیشتر جامعه خود شوند زیرا به تعبیر خود چخوف این نوع افراد مانند جوش های صورت نوجوانان کاملاً بسی موقع و بسی مورد هستند و صورت را زشت تر می کنند.

فرضیه سوم: چخوف در اکثر آثار خود از شیوه زندگی و طرز تفکر افراد وابسته به طبقات بالا و متوسط بیشتر از افراد عادی انتقاد می نماید. با توجه به جدول فراوانی بخش توصیفی مشخص می شود که از کل موارد نمونه (۹۰ مورد) در ۵۵ مورد آنها انتقاد مذکور وجود داشته است یعنی (۶۱٪) بنابراین مدرک کافی برای پذیرفتن فرضیه فوق موجود است.

با اینکه خود وی نیز متعلق به طبقه فوق بود ولی نگرش انتقادی روش بینی به او این امکان

را داد، بود که به زوال نظام پوسیده اشرافی دوران تزار پس ببرد و به انتقاد از این شیوه زندگی پردازد. به نظر چخوف این دسته از افراد در روسیه با صفاتی نظیر پرخوری، تبلی، خواب آلود بودن، ذلیل بودن و دائم الخمر بودن مشخص می‌شوند. آنان در سراسر عمر خود نه تنها جسم بلکه بقای خود را از مسایل بیهوده پر می‌کنند و در اراخر عمر تبدیل به یک زیاله‌دانی می‌گردند؛ یک پزشک وقتی یک بیماری را معالجه کرد دیگر برایش کافی است و به خوش‌گذرانی می‌پردازد. یک وکیل با یک دفاعیه پرونده فعالیت مستمر خود را می‌بندد، یک هنرمند بعد از ارائه یک اثر هنری دیگر انگیزه‌ای برای ارائه اثر تاز، ندارد، این دسته از افراد با یک تهدید براحتی زبون و ذلیل و با یک نوازش کاملاً اسیر می‌گردند و خود را به پاهای نوازش‌گر می‌مالند؛ موجوداتی هستند که آداب و رسوم و ملاحظات طبقاتی مانند خزه و پیچک بر دست و پایشان پیچیده و آنان را از حرکت بازداشتند. به طور کلی تمامی زندگی و آثار چخوف‌گویی این ندارا سر می‌داد که:

دوستان من شما بد زندگی می‌کنید، این نوع زندگی کردن شرم آور است.

ابتذال نیز چه خوب از ری انتقام گرفت زیرا جسد وی با اتومبیل زیاله‌دانی حمل گردید! نرضیه چهارم: در اکثر آثار چخوف بین استفاده از عکس‌برداری بدون اطلاع سوزه و برخوردی از نبروی مشاهده چند لایه‌ای رابطه‌ای معنی دار وجود دارد.

مجموع	عکس‌برداری از شیوه	عدم استفاده از شیوه	عکس‌برداری	مشاهده چند لایه‌ای
۷۳	۶۱	۱۲	۶۸	۲۲
۱۷	۷	۱۰	۹۰	۶۸
۹۰				

$$SiG = 0 / 1000.8$$

$$CHI \text{ Square} = 11 / 21$$

جدول با درجه آزادی (df) ۱ و با ۵ درصد خطأ معدل ۸۴/۳ است.

محاسبات انجام شده نشان می‌دهد که کای اسکوئر محاسبه شده مربوط به فرضیه چهارم با درجه آزادی (df) ۱ برابر ۱۱/۲۱ است. از این رو با ۹۵ درصد اطمینان می‌توان چنین نتیجه گرفت که در آثار چخوف برخورداری از شیوه مشاهده چند لایه‌ای در استفاده از شیوه عکس‌برداری بدون اطلاع سوژه بسیار مؤثر بوده است. به عبارت دیگر با کمی نسامح می‌توان گفت که در جدول فوق خانه دارای فراوانی مورد انتظار کمتر از ۵ وجود نداشته است. در نتیجه در تفسیر نهایی جدول (x) شرایط بدرستی برقرار بوده است.

با توجه به (χ^2) به دست آمده و نتیجه آزمون مدرک کافی برای پذیرفتن فرضیه فوق موجود است، یعنی رابطه‌ای معنی دار بین دو متغیر فوق وجود دارد.

دانش‌پزشکی همانطور که خود چخوف نیز اشاره نموده بود، به وی کمک زیادی نمود تا با روش‌های علمی و تجربی به مطالعه جامعه بپردازد و در عین حال کالبدشکافی پدیده‌ها به وی این امکان را می‌داد که کمتر دچار خطا گردد و تنها به مطالعه ظاهری بپردازد. شناخت بیماری‌ها و نحوه عملکرد ویروس‌ها و باکتری‌ها و نیز چگونگی مختل شدن یک سیستم زندگی توسط این عوامل بیماری‌زا، همگی از مواردی بودند که چخوف را قادر ساخته بود تا به انسانها و شبکه روابط آنها (جامعه) به شیوه مشاهده چندلایه‌ای بنگرد. روش‌هایی که امروزه در جامعه‌شناسی به جهت چند وجهی بودن پدیده‌های مورد مطالعه یعنی انسانها از آن استفاده می‌شود. ایده‌های موجود در روش درون فهمی و بر، روش‌های مطالعه مقایسه‌ای، کنش متقابل نمادی، پدیدارشناسی و اتنومتدولوژی،... همگی به نوعی بر استفاده از شیوه مشاهده چند لایه‌ای تأکید دارند.

از سوی دیگر برخوردهای فراوان با بیماران، یعنی افرادی که در هنگام بیماری و درد تمامی ماسک‌ها و نقاب‌هایی را که بر چهره زده بودند، برمی‌داشتند، این امکان را به وی داده بود که تنها به کنش‌های ظاهری افراد که بسته به موقعیت بروز داده می‌شوند اکتفا نکند. لذا با بهره‌گیری از

شیوه عکس‌برداری بدون اطلاع سوزه، منتظر شکار یک لحظه نمونه و برگزیده از تماسی لحظات شخصیات داستان می‌ماند و خواننده با دیدن این تصویر کامل‌آزادت و جوهره این زندگی آگاه می‌شود و از طریق این زندگی به موارد مشابه وقوف می‌یابد.

ضمیمه: نمونه‌هایی از مضامین ذکر شده در آثار چخوف که در پرسش و فرضیه‌های تحقیق مورد تحلیل قرار گرفته‌اند.

مضمون بحث‌انالیز ارزش‌ها

- در داستان "حربا" (۱۸۸۴) در میدان بازار سگی مردی را گاز گرفت است. افسر نگهبان به بررسی دقیق این پرونده می‌پردازد. ابتدا به کسانی که سگ‌ها یا حیوانات ولگرد دیگر را در کوچه رها می‌کنند، تاخت می‌آورد ولی ناگاه یکی از میان جمعیت متوجه می‌شود و می‌گوید که "سگ متعلق به سرتیپ است"؛ افسر فوری مانند حربا که هر دم به رنگ دیگری در می‌آید تغییر رأی می‌دهد و گریبان مرد آسیب‌دیده را می‌گیرد. در این موقع صدای دیگری از میان جمعیت شنیده می‌شود: "نه بابا این سگ مال سرتیپ نیست"؛ افسر هم فوری تغییر لحن می‌دهد و دستور می‌دهد که صاحب سگ به سختی تنبیه شود و بالاخره با هر نظر جدیدی افسر هم فوزی رأی خود را عوض می‌کند، گویی قانون برای همه یکی نیست بلکه بازیچه‌ای است در چنگال، به هر طرف کی می‌خواهد آن را بر می‌گرداند. برای مثال می‌توان به نثر چخوف در یکی از گفته‌های افسر توجه نمود:

"سرتیپ ژیگالف؟ هوم... یلدیرین این پالتوی منو از شانه‌ام وردار... گرما و حشتناکه گرمای پیش از بارونه... آنوقت افسر رو به خریوکین کرد: می‌دونی یک چیز را من نمی‌فهمم، نمی‌فهمم چطور این سگ دست تو را گاز گرفته؟ آخه اوون که قدش به انگشت تو نمی‌رسد. آخر این حیوانک کوچولوه و تو، نظر نخوری، دو قای من قله داری! لابد انگشت را میخ زخمی کرده و

حالا می خواهی تلافیش را از جای دیگر در بیاری؟ ما؟ شماها آدمهای حقه بی هستین! من شما آرمهها را خوب می شناسم. (نوشین، ۱۳۷۰، صص ۲۲-۲۲).

- نمونه‌ای دیگر در همین رده از مضمون بحران ارزش‌ها داستان «سبکسر» (۱۸۹۲) است. در این داستان عشق‌هایی که در جای واقعی خود نیستند و نه بر اساس نیازهای عاطفی و احساسی بلکه برای گریز از یکنواختی به وجود می‌آیند بخوبی نمایش داده می‌شوند. برای مثال می‌توان به نثر چخوف در یکی از مونولوگ‌های شخصیت زن داستان یعنی «الگا ایوانونا» توجه نمود:

آنگاه با دست صورتش را پوشاند و به خود گفت: برای مردی ساده و معمولی مانند دیموف همان اندازه نیک‌بخشی و کامیابی که تابحال از من چشیده است کافی است. بگذار در آن دنیا محکوم کنند، لعنتم کنند، من هم از لج همه دل به دریا می‌زنم و خودم را به این پرتگاه می‌اندازم، همین حالا دل به دریا می‌زنم و نابود می‌شوم... آخر در زندگی همه چیز را باید دید و آزمود، آخ، پروردگارا، چه هولناک است و چه خوب و هوش‌انگیز! (نوشین، ۱۳۷۰، ص ۱۵۲)

- یک نمونه دیگر در این رده از مضمون بحران رزش‌ها، داستان «شرط‌بندی» است. در این داستان یک بانکدار پیر و پولدار با یک ویل دعاوی جوان بر سر این که اعدام بهتر است یا حبس ابد، شرط می‌بندد که حتی نمی‌تواند ۵ سال در سلوی حبس می‌شود و کیل به او می‌گوید که من ۱۵ سال در سلوی می‌مانم ولی در عوض دو میلیون پول نقد موگیرم. نمونه‌ای از افرادی که در اجتماعی راکد و بی‌هدف سرگردانند و دست به کارهای مضحك و تأسف‌آور می‌زنند. برای مثال می‌توان به نثر چخوف در یکی از مونولوگ‌های بانکدار پیر توجه نمود: «از خود می‌پرسید: چرا چنین شرطی بستم؟ این کار چه ثمری داشت؟ آیا واقعاً مردم در برابر از دست رفتن ۱۵ سال از زندگی آن مرد و کیل و دور ریختن دو میلیون پول من، متقاعد خواهند شد که مجازات اعدام بدتر یا بهتر از حبس ابد است؟ نه، نه! چرنده است، بی‌ربط است. کار من هوسبازی آدمی غرق در ناز و نعمت بود، کار و کیل نیز حرص و آزمندی محض برای به چنگ آوردن پول بود. (ریاحی، ۱۳۷۰، ص ۳۹۹).

مضمون انتقاد از طبقه متوسط و بالا

نمونه اول از این رده مضمون، داستان "تحول" است. در این داستان، ذلیل بودن، و امانده و بی‌اراده بودن ارباب خانه "یکولای سرگیچ" بخوبی نشان داده می‌شود. برای مثال می‌توان به نثر چخوف در یکی از گفته‌های سرگیچ نوجه نمود:

"باشد، خوشبخت شوی! باید اقرار کنم آدم‌هایی را که هنوز می‌توانند نفرت و اهانت و این جور چیزها را احساس کنند، دوست دارم. می‌توانم تا ابد اینجا بنشینم و به قیافه آزرده ات نگاه کنم... پس نمی‌مانی؟ می‌فهم... سرنوشت می‌خواست که این طور شود... بله البته برای تو این طور خوب است، اما برای من هو، هو، هو!... من نمی‌توانم پا از این دخمه بیرون بگذارم. می‌توانم به یکی از املاک‌مان بروم، اما در هر کدام از آنها چند تایی از اراذل زنم هستند... مبادرها، کارشناس‌ها، لعنت بر همه‌شان! گرو می‌گذارند و گرو می‌گذارند... باید ماهی بگیری، باید روی چمن‌ها بروی، باید درخت را بشکنی." (ریاحی، ۱۳۷۰، ص ۲۷۰).

- نمونه دوم از این رده مضمون؛ داستان "بازداشت بازداشت‌کننده" است. در این داستان خوار بودن زن، ذلیل و بیچاره بودن بک دادستان دادگاه استان بخوبی نشان داده می‌شود. برای مثال می‌توان به نثر چخوف در یکی از گفته‌های بالبینی‌سکی (دادستان) اشاره نمود:

"دیگر برای من فرقی نمی‌کند... ولوری سوختدان لکوموتیو سفر کنم. نگاه کنم، نگاه کنم و این طور به نظرم می‌رسد که آخر باید انتحار کنم! خودم را زیر قطار بیندازم... عزیز جان شما نمی‌توانید تصور بکنید که علیا مخدوه‌ی من چطور رمن مرآگرفته است! به طوری رمن مرآگرفته است، که تعجب می‌کنم چطور تا حالا زنده مانده‌ام... باباجان، این درس عبرتی است برای آتیه‌ی من! تا بدانم آزادی فردی یعنی چه! گاهی آدم سرنخ از دستش در می‌رود، می‌دانید؟ بی‌جهت و بی‌سبب آدمی را بازداشت می‌کنند. اما، حالا من می‌فهمم... درک می‌کنم... می‌فهمم که بازداشت شدن یعنی چه؟! چقدر خوب هم می‌فهمم! (آذرخشی، جلد اول، ۱۳۵۲، ص ۷۲-۷۳).

- نمونه سوم از این رده مضمون، داستان "اعتراف نزد سگ" است. در این داستان نیز ماهیت پست و زیون افراد طبقه متوسط و بالا بخوبی نشان داده می‌شود. برای مثال می‌توان به نثر چخوف در یکی از گفتگوهای رومانسوف منشی مخصوص مدیر کل با یک سگ اشاره نمود:

حالا گاز بگیر حتی تکه کن و بخور... از روز تولدم تا به حال هیچکس پیدا نشد که به من یک کلمه حرف درست و حسابی بزنند... نصیحتم بکند... همه مرا پیش خود آدم پس نظرت و بی شرفی می‌دانند. ولی در حضورم لبخند می‌زنند، تعریف می‌کنند و تعلق می‌گویند... آرزو می‌کنم که یک نفر بپیدا شود و برای خاطر تمام بدی‌ها که به مردم کرده‌ام، پوزه‌ام را خونین و مالین کند... یا افلأً چند فحش آبدار به من بدهد... خبر پیدا نشد... سگ عزیز بیا تو مرا گاز بگیر... نوش جان کن... حالا این مرد بی معنی و موجود کشیف را تکه تکه کن. (آذرخشی، جلد اول، ۱۳۵۳، ص ۲۲۷)

شیوه مشاهده چند لایه‌ای

چخوف که خود یک پزشک بود، بیماری‌های اجتماعی جامعه‌ای را که در آن می‌زیست، با استادی تمام به مسلح انتقاد و طنز گزندۀ خود می‌برد و عقده و عفوونت‌های ناشی از وجود این بیماری‌ها و نمود اجتماعی آنها را طی مناظر درخشنan با رنگ‌های واقعی و ملموس به تصویر می‌کشد و در این راه دانش پزشکی‌اش را به بهترین نحوی در جهت مشاهده چند لایه‌ای، بازگشابی و تشریع عقده‌ها و بیماری‌های اجتماعی به کار می‌گرفت. خود او می‌گوید: "آشنازی با علوم طبیعی و شیوه‌های علمی پیوسته مرا آگاه و هوشیار نگه داشته است." (بوداقیان، ۱۳۶۵، ص ۶).

نمونه اول از این رده، داستان "حکایت مردناسناس" است. برای مثال می‌توان به نثر چخوف و مشاهده عمیق وی از زبان "استپان" درباره "آرلوف" کارمند عالیرتبه پترزبورگ اشاره نمود: "ظاهراً آرلوف پترزبورگی بود. شانه‌هایی تنگ، بالاتنه‌ای کشیده، شقیقه‌هایی تورفته،

چشم‌هایی بی‌رنگ و موی سر و ریش و سبیل تنک و اندکی پریده‌رنگ داشت. چهره‌اش همچون صورت نازپروردگان لطیف اما فرسوده و نامطبوع بود... سخن‌گفتن من راجع به چهره و موهای آرلوف تنها به این سبب است که نشان دهم در وضع ظاهری او چیزی که واجد اهمیت بوده و ارزش گفتن داشته باشد وجود ندارد... حالت تمسخرآمیز که در چشمانش وجود داشت دیگر جزو نهادش شده بود و ریشا در گذشته داشت... به قول مشهور "بگو چه می‌خوانی نا بگوییم کیستی" شاید این ضرب‌المثل درست باشد ولی در مورد آرلوف صدق نمی‌کرد. قضاؤت درباره او از روی کتاب‌هایی که مطالعه می‌کرد به هیچ عنوان ممکن نبود چون کتاب‌هایی که می‌خواند آش درهم جوشی بود که همه چیز در آن دریافت می‌شد: از کتب فلسفی و رمان‌های فرانسوی گرفته تا کتب مالی و آثار شاعران و انواع نشریات؛ همه این‌ها را با سرعتی یکنواخت و با همان حالت سخره واستهزایی که در چهره داشت می‌خواند و به کناری می‌انداخت. (سوداقیان، ۱۳۶۵)

صفحه ۲۹-۲۷

- نمونه دوم از این رده، داستان "سرگذشت ملالانگیز" است. برای مثال می‌توان به نثر چخوف در یک گفتگوی دو جانبی پروفسور دانشگاه با دانشجوی پزشکی اشاره نمود:

"به مهمان می‌گوییم: - بنشینید، چه می‌خواهید بگویید؟" او با لکن زبان و بسی آنکه به صورت من نگاه کند جواب می‌دهد: پروفسور ببخشید که شما را ناراحت کردم. من هرگز به خود اجازه نمی‌دادم باعث زحمت شما بشوم اگر... من نایه حال ۵ دفعه به شما امتحان داده‌ام و... رد شده‌ام... خواهش می‌کنم، لطف بفرمایید یک نمره رضایت‌بخش برای من بگذارید، چون که... دلایلی که همه تنبیه‌ها به نفع خود بیان می‌کنند همیشه این است که: آنها با نمره‌های عالی از عهدۀ امتحان همه رشته‌ها بر آمدند و نقطه از درس من رد شده‌اند، و این هم بسیار باعث تعجب است، چون آنها درس مرا همیشه با پشنکار فراوان آموخته‌اند و بخوبی می‌دانند و فقط به علت یک سوء تفاهم هم رد شده‌اند.

- اگر چه، خودتان بهتر می‌دانید، در هر صورت باز هم خودتان را حاضر کنید و بیایید تا ببینیم.

دانشجوی تنبل با صدای خفه می‌پرسد: کی؟

- هر وقت میل شماست. می‌خواهد همین فردا.

آنوقت در چشم پرمهرو محبتش چنین می‌خوانم: "آمدن پیش توکه آسان است، اما، حیوان، آخر من می‌دانم که باز هم مرا رد خواهی کرد!" (نوشین، ۱۳۷۰، صص ۷۱-۷۰)

- نمونه سوم از این رده، داستان "هملت مسکویی" است؛ نثر چخوف در این داستان بزیبایی و به گونه‌ای عمیق لایه‌های یک روشن‌فکر نمایندگی در دورهٔ تزاری به کمک نیروی مشاهده چند لایه‌ای به ما نشان می‌دهد: "علت دوم دمغ بودن من این است که فکر می‌کنم آدم بسیار باهوش و فوق العاده مهمی هستم. وقتی وارد خانه‌ای می‌شوم یا باکسی گفتگو می‌کنم با در سکوت به سر می‌برم یا در محفلی ادبی شعری را دکلمه می‌کنم، یا در رستوران تیسون مزخرف می‌باشم و با اعتماد به نفس کامل برخورد می‌کنم. هیچ بحثی نیست که من خود را در آن قاطی نکنم. شاید باور کنید که همین طور است. حرف زدن نمی‌دانم اما لبخند طنزآمیزی تحويل آدم‌ها می‌دهم و شانه‌ام را پیچ و تاب می‌دهم و ژست می‌گیرم. من نادان، بی‌شعور بی‌فرهنگ و حقیر به هر چیز ناقابلی دل خوش می‌کنم. ولی جلو دیگران این طور و آن‌مود می‌کنم که هیچ چیزی رضایتم را جلب نمی‌کند، چنان خوب این حالت را به اجرا درسی آورم که گاهی خودم هم باورم نمی‌شد. و تنش نمایش خنده‌آور بر صحنهٔ تئاتر تماشا می‌کنم دلم می‌خواهد بخدم اما ناگهان عمدأً چهره‌ای جدی و متفسکرانه به خود می‌گیرم..." (ریاحی، ۷۰، ص ۲۹۷)

شیوه عکس‌برداری بدون اطلاع سوژه

نمونه اول از این رده، داستان "حکایت مرد ناشناس" است. برای مثال می‌توان به نثر چخوف در توصیف یکی از میهمانان در این داستان اشاره نمود:

جا افتاده ترین و شاید جالب‌ترین میهمان ما شخصی بود به اسم پکارسکی. او هیکلی بلند بالا و باریک داشت و چهل و پنج ساله به نظر می‌رسد، با بینی دراز و کوهاندار و ریش آنبوه و سیاه و چشم‌انی که از حدنه بیرون زده بود و چهرهٔ جدی و متفسر به فیلسوفان یونان می‌مانست. در اداره راه‌آهن و بانک خدمت می‌کرد و ضمناً مشاور حقوقی یکی از ادارات مهم دولتی نیز بود و با بسیاری اشخاص با سمت قیم رنظایر آن سروکار داشت.

او را مرد بسیار عاقلی می‌دانستند ولی این عقل و درایت جنبه‌هایی خاص و ویژه داشت. می‌توانست در چشم به هم زدنی مثلًا ۲۱۳ را در ۳۷۳ از حفظ ضرب کند و یا لیره استرلینگ را بی‌کمک گرفتن از مداد و جدول مخصوص به مارک تبدیل کند. به مسائل مالی به بهترین وجهی مسلط بود و در رابطه با امور اداری، هیچ رمز و رازی نبود که بروی مکشوف نباشد. می‌گفتند در امور حقوقی وکیل بسیار زبردست و ماهری است و در افتادن با او در مسائل حقوقی کاری است بس مشکل. ولی صاحب این هوش و مهارت فوق العاده، از درک بسیاری از مسائل ساده و پیش‌پا افتاده که حتی آدم‌های ابله هم قادر به فهمش بود، عاجز می‌ماند. مثلًا به هیچ عنوان نمی‌توانست بفهمد که چرا مردم غمگین می‌شوند، گریه می‌کنند، به خودکشی یا دگرکشی روی می‌آورند و یا این‌که چرا به هیجان می‌آیند - آن هم در خصوص مسائل و رویدادهایی که به شخص خودشان مربوط نمی‌شود و چرا وقتی نطعمه‌ای از نوشتهدان گیگول یا شجدرین را می‌خوانند به خنده می‌افتد... هر پدیده ذهنی و انتزاعی که به انکار و احساسات مربوط می‌شد، برای او نامفهم و کسالت‌آور بود - درست مانند موسیقی که برای کسی که ناقد ذوق لازم باشد، بسی معنی و کسل‌کننده است. (بواتیان، ۱۳۵۶، صص ۳۷-۳۸) - نمونه دوم از این رده، داستان سرگذشت هلال‌انگیز است. برای مثال می‌توان به نثر چخوف در توصیف یکی از استادان دانشگاه در این داستان اشاره نمود:

در اتاق کار، دانشیار من پیو ترا بگنا تیو یع پشت بیز نشسته و روی کتابی یا ماده‌ای شبیه‌ای خمید، است. او مردی است زحمت‌دوست و فروتن، ولی بی‌استعداد، گرچه ۳۵ سال بیشتر ندارد،

ولی سرش رو به تاسی می‌رود و شکمش گنده شده است. از بام تا شام کار می‌کند، کتاب بسیار می‌خواند ر آنچه می‌خواند بخوبی به خاطر می‌سپرد - و از این جهت می‌توان گفت که او آدمی ساده نیست و طلا است. اما در آنچه مربوط به چیزهای دیگرست، اسب بارکشی بیش نیست و یا به عبارت: یگر دانشمندیست خرفت و کودن. خصوصیات اسب بارکش که در اوست و او را از آدمی با فریحه واستعداد متمایز می‌سازد این است که: فراخ بین نیست و از حدود تنگ تخصص خود نمی‌تیاند قدمی فراتر گذارد. بیرن از حدود تخصص مانند بچه ساده‌لوحی است... خصوصیت دیگر او: ایمان تعصب آمیز به اشتباه‌ناپذیری دانش و بطور عمدی به هر چیز که آلمان‌ها می‌نویسند... آینده او برای من روشن است. او در تمام مدت زندگی چند صد بار با کمال پاکیزگی و دقت وسائل آزمایش‌های شیمیایی یا کالبد شکافی را در لابراتوار آماده می‌کند، مendar زیادی گزارش‌های خشک و نسبتاً خوب می‌نویسد، نزدیک ده کتاب را با سعی و کوشش بسیار ترجمه می‌کند، ولی از ابتکار تهی است و استعداد بیش از این را ندارد. برای این کار فانتزی و اختراع و نبروی درک و استنباط لازم است و این در وجود پیوتراپاگنا تیوچ هیچ وجود ندارد. خلاصه آنکه این مرد دانشمند و استاد نیست بلکه کارگر دانش است. (نوشین، ۱۳۷۰، صص ۶۳-۶۴)

- نمونه سوم از این رده داستان "بانویاسگ ملوس" است. برای مثال می‌توان به نثر چخوف در توصیف شخصیت مرد داستان "گوروف" اشاره نمود:

«... و ناید به همین جهت تقریباً هیچ وقت نظر خوشی نسبت به زن‌ها نداشت و هر وقت در حضور او صحبت از زن‌ها پیش می‌آمد آنها را چنین می‌نامید: - نژاد پست!.

اگر چه فکر می‌کرد که تجربه تلغی به او حق داده است که زن‌ها را هر طور دلش می‌خواهد بنامد، ولی با وجود این نمی‌توانست حتی دو روز هم نبی نژاد پست به سر برد. در محفل مردان کسل می‌شد، سرد ماغ نبود، کم حرف و سرد بود، ولی در میان زن‌ها خود را آزاد احساس می‌کرد و می‌دانست، رباره‌ی چه چیز با آنها صحبت کند و چگونه با آنها رفتار نماید، در مجمع زنان حتی

سکوت هم برایش لذت‌بخش و شیرین بود. در بر و روی و خصلت و طبیعت او کشش توصیف ناپذیری وجود داشت که زن‌هارا به طرف او می‌کشاند و جلب می‌کرد، او این را می‌دانست و کشش و نیروی دیگری هم خود او را به طرف زن‌ها می‌کشاند. (نوشین، ۱۳۷۰، صص ۲۳۹-۲۴۸).

پیش‌بینی آینده امیدانگیز

- چخوف تنها تصویرگر شرایط اجتماعی بد و غیرانسانی جامعه خود و اشاعر صرف نابسامانی‌ها و نامرادی‌ها نیست. در بسیاری از داستان‌ها و نمایشنامه‌های وی همدردی عمیق او با طبقات پایین و امید ری برای بهبود روزگار آنان به چشم می‌خورد:

- نمونه اول از این رده داستان "اتاق شماره ۶" است. در فضای تاریک و تیره تیمارستان که جز ناسزا و کتک و توهین زندانیان و فساد و تباہی گردانندگان آن چیز دیگری برای بیماران وجود ندارد، ایوان دمتیریچ یکی از چهره‌های داستان که به عنوان دیوانه در این تیمارستان زندانی شده چنین می‌گوید:

'... آقایان! امثال شما را نیکیتا معاونتتان را با آینده سروکاری نیست، اما آقای محترم! مطمئن باشید که به زودی زمان بهتری نرا خواهد رسید. شما می‌توانید به سخنان من بخندید و آنها را پوچ و بی‌معنی بشمارید، اما بدانید که سپیده زندگانی نوین در حال دمیدن است و بالاخره حق و عدالت پیروز خواهد شد و مردم شهر ما این پیروزی را جشن خواهند گرفت. درست است که من پیش از فرارسیدن آن روز خواهم مرد و آن ایام را نخواهم دید، ولی نواده‌های ما در آن زندگی پرسعادت شرکت خواهند کرد. من از صمیم قلب برای آنها شاد باش می‌فرستم و از زندگی سرشار از سعادت آنان شاد و مسرورم...' (بوداچیان، ۱۳۶۵، صص ۲۱-۲۰)

- نمونه دوم از این رده نمایشنامه "باغ آلبالو" است. این نوع طرز تفکر از زبان "تروفیموف" دانشجوی جوان به این گونه بیان می‌شود:

”... زمستان که فرامی‌رسد گرسنه‌ام، بیمارم، دلهز، دارم و فقیرم. مانند گدای سرکوه به هر جایی که تقدیر برآندم می‌روم و جایی نیست که پا نگذاشته باشم. اما روح من همیشه در هر لحظه‌ای از روز و شب از امید آینده مالامال است. من روزهای خوشبختی و مسرت را پیش‌بینی می‌کنم. من آن را کاملاً درک می‌کنم... خوشبختی آنجاست... روز سعادت نزدیک و نزدیک‌تر می‌شود. من حتی صدای پایش را هم می‌شنوم. آیا باید آن روز را به چشم دید؟ آیا باید آن را شناخت؟ چه اهمیتی دارد که ما آن روز را نبینیم، بدگران که از آن برخوردار خواهند شد...“ (بوداقیان، ۱۳۵۶ م، ص ۲۱)

- و شاید کلام آخر همانند حرفی باشد که خود چخون پس از بازگشت به مسکر و پشت سرگذاردن مأموریت و تأثیرش بر زبان آورده است:

”چنان خشنود و سیراب و مجذوبم که دیگر بیش از این نمی‌خواهم... و می‌توانم بگویم: زندگی کرده‌ام، و چندان که باید کار کرده‌ام!“ (ریاحی، ۱۳۷۰، ص ۹۳)

استفاده از شخصیت‌های نخبه (افراد تحصیل کرده، طبقه بالا و متوسط)

- همان‌طور که در فرضیه دوم مطرح شد از میان داستان‌های نمونه ۶۱٪ افراد نخبه اجتماعی شخصیت اصلی داستان‌های چخوف را تشکیل می‌دادند برای نمونه می‌توان به داستان‌های زیر اشاره نمود:

- حکایت مردانشناس (کارمند عالی‌رتبه پترزبورگ)، افسر بازنشسته نیروی دریایی، مشاور حقوقی اداره مهم دولتی، فرزند ژنرال دانشمند و محترم).

- حربا (افسر پلیس)، ماسک (کارخانه دار و میلیونر شهر)، سرگذشت ملال انگیز (استادان دانشگاه).

- سبکسر (پزشک)، انگور فرنگی (ملاک و دامپزشک).

- نیویچ (پزشک)، بانو با سگ ملوس (کارمند بانک).

- آریادنه (ملاک‌های کوریختی (محضدار).
  - نازنین (دانشیار بازنشسته دانشگاه).
  - گناهکار تولدو (اسقف).
  - ...
- نتیجه گیری**

الف - از مجموع ۴ فرضیه اصلی تحقیق، ۲ فرضیه مورد پذیرش قرار گرفتند با استفاده از تکنیک تحلیل محتوا و آنالیز آماری مشخص شد که چخوف بخوبی از عهده ترسیم اوضاع اجتماعی- اقتصادی- سیاسی خصوصاً دهه ۱۹۰۰ روسیه (دوران قبل از انقلاب) برآمده و اثرات مستقیم این دوران را بر زندگی خانوادگی مردم بخوبی نشان داده است. از این رو آثار وی منبع مهمی برای مطالعات جامعه‌شناسی آن دوره خاص از زندگی اجتماعی روسیه می‌باشد.

با این که در آثار وی اشخاصی معمولی نیز فراوان دیده می‌شود اما چخوف بخوبی توانسته است دوران کاملی را با اشخاص و با تضادهایشان در ترکیب احاطه با پویش آن، امیدها و رنج‌هایش، زاری‌ها و خنده‌هایش ترسیم نماید.

ب - چخوف در ۴ سال آخر عمر خود یعنی در فاصله بین سال‌های ۱۹۰۰ تا ۱۹۰۴ با وجود به وحامت رفتن سلامتی وی، آثار غنی‌تر و عمیق‌تری را می‌افریند و دوازده برجسته خود به نام «سده خواهر» و «باغ البالو» را در همین زمان می‌نویسد. در این آثار نوعی گرما و امید آتشین و عشق عمیق به همسر و آینده جامعه رادر نامه‌هایش نشان می‌دهد. گویی مقبولیت وی در قلب انسان‌ها و واقع گرایی روشی او با تحلیل رفتن جسمش گسترش می‌یابد. ورشی نین شخصیت زیرک «سده خواهر» با امید به آینده صبر و انتظار پیش می‌گیرد. نه با زمان حال برای جبران گذشته، بلکه با آینده‌ای که حال را جبران خواهد کرد. برای کسانی که پس از ما زندگی خواهد کرد، رنج‌های ما به شادمانی تبدیل خواهد گشت، بزودی آرامش و صلح بر روی زمین حکم فرما

خواهد شد و برای کسانی که اکنون زندگی می‌کنند، درود خواهند فرستاد.

ج- چخوف در داستان‌نویسی و نمایشنامه‌نویسی نیز شیوهٔ بدیعی می‌آفریند و برخلاف سنت داستان‌نویسی زمان خود، به عوض داشتن طرح داستان با استفاده از شیوهٔ عکس برداری بدون اطلاع سوزه به درون شخصیت داستان نفوذ می‌کند. در واقع وی با تصویر یک لحظه منتخب و برگزیده از تمامی لحظات شخصیت داستان، خواننده را از ذات و جوهرهٔ این زندگی آگاه می‌کند و از طریق این زندگی به مورد مشابه می‌توان دست یافت.

بنابراین شیوهٔ وی مبتنی بر تلخیص و تلویح است. او از زندگی فرد آنچه را که بیشتر می‌تواند شاخص باشد بیرون می‌کشد و بدین وسیله واقعیتی جهان شمول را بیان می‌کند. زیرا از مجموع همین شخصیت‌ها، جامعهٔ مورد نظر تشکیل می‌گردد. او با استفاده از فرآیند تلخیص و قایع بر محدودیت‌های داستان کوتاه‌فایق می‌آید. شاید به خاطر استفاده از همین روش‌ها که در واقع یک نوع زبان و وسیله ارتباطی بین‌المللی بود و مختص یک فرهنگ نبود، موجب شده بود که اکثر افراد در سراسر جهان بتوانند چهرهٔ خود را در آثار وی ببینند، نوشه‌های وی به اکثر زبان‌های زنده دنیا ترجمه شود و خود ری نیز شخصیت محبوب جهان گردد و سبک وی مورد تقلید واقع شود، شاید بی‌مناسب باشد که در پایان تحقیق به جملانی از چخوف اشاره شود.

بزرگترین هدف و مقصد هنر و ادبیات خدمت به اجتماع است، هنر به تنها یی معرف زندگی نیست، بلکه بررسی و قضایون اجتماع به دست آنست. هنر باید از جنبه‌های تفريحي و وقت‌گذرانی بیرون آمده، وقف آگاهی و بیداری جامعه گردد و در سراشیب اشعار و داستان‌های عاشقانه و انعکاس عقاید ترحم آور رهانشود؛ هنر باید بیان هشیاری‌ها، بیداری ملت یا ملل مختلف در مراحل مختلف تاریخی باشد. (چخوف ص ۵۱)

۴- در این مقاله اصطلاح چشم‌برای (IP/sentence) و اصطلاح بین‌برای (CP/sentence) در تأثیر گرفته شده است.

منابع و یاداشتها

- ۱- بریلیوف، ولادیمیر: نگرش بر آثار چخوف، ترجمه حسین اشپور پیرانفر، پیک ایران، تهران، ۱۳۵۰.
- ۲- چخوف، آتوان: دشمنان، ترجمه سیمین دانشور، امیر کیم، تهران، ۱۳۵۱.
- ۳- چخوف، آتوان: برگزیده کارهای آتوان چخوف، ترجمه رضا آذرخش و هوشنگ رادپور، انتشارات گوتبیرگ، تهران، ۱۳۵۳.
- ۴- چخوف، آتوان: حکایت مرد ناشناس، ترجمه آرتوش بوداچیان، پانوس، تهران، ۱۳۵۶.
- ۵- چخوف، آتوان: زندگی من و پنج داستان دیگر، ترجمه جهانگیر افکاری، نشر خینا، تهران، ۱۳۶۹.
- ۶- چخوف، آتوان: بانو باسگ ملوس و چند داستان دیگر، ترجمه عبدالحسین نوشین، اساطیر، چاپ دوم، تهران، ۱۳۷۱.
- ۷- چخوف، آتوان: چخوف نازین، ویراستار هرمز ریاحی، نشر قصره، تهران، ۱۳۷۰.
- ۸- کوزر، لوئیس: زندگی و اندیشه بزرگان جامعه شناسی، ترجمه محسن ثلاثی، انتشارات علمی، چاپ پنجم، تهران، ۱۳۷۳.
- ۹- صدیق سرومنانی، رحمت‌الله: کاربرد تحلیل محتوا در علوم اجتماعی، نامه علوم اجتماعی، شماره ۸، دانشگاه تهران، ۱۳۷۵.
- ۱۰- چخوف، آتوان "و گوزکی، ماکسیم، کلوشا، ترجمه مزدک بوری، افلات، خرم‌آباد، ۱۳۷۹.

منابع انگلیسی

- 1- Berelson, bernard and patricia salter. 1946" majority and minority americans an analysis of magazine fiction." pyblic opinion Quarterly. 10:168-190.
- 2- holsti, oler. 1968. "content analysis." in hand book of social psychology ed by Gardner lindzey and eliot Aaronsan. reading, mass: addison- wesley.
- 3- holsti, oler. 1969, content Analysis for the social sciences and Humanities. reading, mass: addison- wesley.